

UZASADNIENIE

wyroku z dnia maja 2015 roku.

Powód (...) S.A.z siedzibą w W.pozwem z dnia 17 października 2013 r. wniósł o zasądzenie od pozwanej D. K.kwoty 9.574,65 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot 514,19 zł oraz 683,26 zł, 8.377,20zł, liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, że pozwana była w okresie powstania roszczenia pracownikiem powoda. Strony zawarły umowę o wspólnej odpowiedzialności materialnej. W dniu 16 września 2013 r. w sklepie nr (...) (...)w G., przeprowadzono inwentaryzację, której rozliczenie wykazało niedobór towarów oraz środków pieniężnych. Powód obciążył niedoborem pracowników, którzy ponoszą wspólną odpowiedzialność materialną, odpowiednio do zakresu ich odpowiedzialności.

Pozwana D. K. wniosła o oddalenie powództwa w całości. Podniosła między innymi, że pozwany nie wykazał, z jakiego tytułu wystawił notę obciążeniową we wskazanej wysokości. Wskazała na wiele nieprawidłowości, które miały mieć miejsce w sklepie (...) oraz podniosła, że wielokrotnie informowała o nich powoda (do sklepu dostarczano zbyt dużą ilość produktów, nie zapewniono właściwego miejsca do jego przechowywania). Ponadto w okresie remontu w lipcu 2012 r. doszło do niedbalstwa w odpowiednim zabezpieczeniu towaru przed kradzieżą.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana D. K.pracowała u pozwanego w okresie od 26 marca 2012 r. do 20 października 2012 r. na stanowisku sprzedawcy. Miejscem wykonywanej przez pozwaną pracy był sklep nr (...) (...), położony w G.. W dniu 26 marca 2012 r. powód zawarł z pracownikami sklepu (...)– w tym z pozwaną - umowę o wspólnej odpowiedzialności materialnej, zgodnie z którą powód powierzył pracownikom mienie stanowiące jego własność z obowiązkiem zwrotu lub wyliczenia się, a pracownicy wspólnie podjęli się pieczy nad mieniem, towarami i innymi składnikami majątkowymi przekazanymi w czasie trwania umowy oraz przyjęli wspólną odpowiedzialność materialną za szkody spowodowane niedoborem w tym mieniu. Zgodnie z § 2 umowy, wspólna odpowiedzialność pracowników obejmowała także szkody powstałe w wyniku zaniedbań przez pracowników obowiązków sprawdzania i pisemnego zgłaszania kierownikowi sklepu towarów, których termin przydatności upływa. Za niedobory i szkody pracownicy odpowiadali w częściach określonych w stosunku procentowym, w tym pozwana w 14,28%.

W związku z zawartą umową, w tym samym dniu w sklepie (...) przeprowadzono inwentaryzację, podczas której obecna była również pozwana. W dniu wyznaczonym na inwentaryzację członkowie komisji inwentaryzacyjnej przyjechali z R.. Inwentaryzacja rozpoczęła się od odczytania zasad jej przeprowadzania i umowy o odpowiedzialności materialnej. Pracownikom nakazano podpisanie umowy. Następnie ustalono zespoły spisowe, składające się z pracowników sklepu, przyporządkowano ich do sektorów i rozpoczęto liczenie. Uzyskane dane wpisano do systemu komputerowego. Zgodnie z oświadczeniem pracowników sklepu, wszystkie towary objęte inwentaryzacją zostały policzone, przeważone i spisane oraz znajdowały się w stanie magazynowym. Inwentaryzacja wykazała manko w kwocie odpowiadającej odpowiedzialności pozwanej w wysokości 8.377,20 zł. Kolejne inwentaryzacje zostały przeprowadzone 30 września 2012 r. wykazując manko w kwocie 683,26 zł przypadającej na pozwaną oraz 30 września 2012 r. w kwocie 514,19 zł przypadającej na pozwaną.

W sklepie (...) dochodziło do wielu nieprawidłowości. Pozwana oraz świadkowie W. D., G. G., K. S. oraz J. S. zeznały, że w czasie remontu towar nie był właściwie zabezpieczony. W tym czasie towar w większości był przechowywany w pomieszczeniu o zbyt małych wymiarach, przez co część produktów uległa zniszczeniu przez zgniecenie. Pomieszczenie poprzez kilkucentymetrową szparę między drzwiami a ścianą, nie było należycie zabezpieczone przed kradzieżami. Ponadto część produktów znajdowała się na korytarzu (w szczególności zgrzewki z napojami) w pomieszczeniu głównym, gdzie prowadzono prace remontowe. (produktu w lodówce oraz napoje). W miesiącu lipcu uszkodzeniu uległa lodówka, powodując popsucie się znacznej części produktów, w tym mięsa i nabiału. O powyższych problemach pozwana informowała kierownika sklepu oraz kierownika regionalnego, jednakże nie spotkało się to z odzewem. Niemalże codziennie miały miejsce kradzieże, które były nie do wykrycia, albowiem towar był tak

usytuowany, że pracownicy sklepu nie byli w stanie kontrolować całego sklepu. Klienci mieli łatwy dostęp do całego asortymentu, brak było też bramek ograniczających. Pozwalało to zobaczyć zza kasy, co robi klient za regałem. Pracownicy sklepu – w tym pozwana - kilkakrotnie zgłaszali kradzieże kierownikowi regionalnemu, złożyli również zawiadomienie na Policji. W samym sklepie znajdował się monitoring, który swoim zasięgiem nie obejmował całego sklepu. Ponadto obserwacje można było prowadzić wyłącznie z pomieszczenia kierownika sklepu, który pracował tylko do godziny 15:00 i nie udostępniał podglądu kamer personelowi. Pracownicy sklepu nie mieli czasu, aby obsługiwać monitoring, z uwagi na swoje podstawowe obowiązki.

W związku z powyższym w dniach 10-31 października 2012 r. powód wystawił trzy noty księgowe za poszczególne inwentaryzacje:

nr (...) z dnia 10 października 2012r. , w której obciążył powódkę kwotą 8.377,20zł,

nr (...) z dnia 22 października 2012 r. , w której obciążył powódkę kwotą 683,26 zł,

nr (...) z dnia 31 października 2012 r. , w której obciążył powódkę kwotą 514,19 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

dokumentów zgromadzonych w sprawie oraz zeznań świadków i pozwanej. Dokumenty, niekwestionowane przez strony, zostały uznane przez Sąd za wiarygodne w całości.

Zeznaniom pozwanej oraz świadków P. S., W. D., G. G., K. S. oraz J. S. Sąd dał wiarę w całości. Jakkolwiek Sąd zważył, że pozwana jest zainteresowana rozstrzygnięciem, tak jej zeznania w całości pokrywały się z zebraniem materiałem dowodowym. Zauważyć bowiem należy, że zeznania ww. świadków są spójne i szczegółowe. Sąd dał wiarę świadkom: E. C., P. K., R. M. i C. M. w zakresie w jakim pokrywają się z pozostałym materiałem dowodowym znajdującym się w aktach sprawy. W ocenie Sądu zeznania te są zbyt ogólne nie odnoszą się do poszczególnych inwentaryzacji i sytuacji panującej w sklepie w którym pracowała pozwana. Taka treść zeznań świadków budzi zastrzeżenia. W ocenie Sądu brak zatem jest podstaw do uznania, że zeznania świadków dotyczyły rzeczywistego funkcjonowania sklepu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

(...) S.A. z siedzibą w W. podlegało oddaleniu w całości.

Podstawą roszczeń powoda jest zawarta z pozwaną umowa o wspólnej odpowiedzialności materialnej.

Zgodnie z art. 125 § 1 k.p. pracownicy, którzy przyjęli wspólną odpowiedzialność materialną za mienie powierzone im łącznie z obowiązkiem wyliczenia się na podstawie szczególnej umowy zawartej z pracodawcą, odpowiadają w pełnej wysokości za szkodę powstałą w tym mieniu. Podstawowymi warunkami przyjęcia tego rodzaju odpowiedzialności jest łączne powierzenie mienia co najmniej dwóm pracownikom z obowiązkiem wyliczenia się i zawarcie stosownej umowy o wspólnej odpowiedzialności materialnej. W zakresie pozostałych przesłanek, art. 125 k.p. odsyła do art. 124 k.p.

Zgodnie z dyspozycją tego przepisu, pracownik, któremu powierzono z obowiązkiem zwrotu albo do wyliczenia się min. pieniądze, lub też inne mienie powierzone mu do wyliczenia się odpowiada w pełnej wysokości za szkodę powstałą w tym mieniu. Z odpowiedzialności tej może się on zwolnić jeżeli wykaże, że szkoda powstała z przyczyn od niego niezależnych, a w szczególności wskutek niezapewnienia przez pracodawcę warunków umożliwiających zabezpieczenie powierzonego mienia. Przesłankami odpowiedzialności przewidzianej w omawianych przepisach są zatem: szkoda (niedobór) powstała wskutek nierozliczenia się, niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków, wina pracownika, związek przyczynowo-skutkowy, jak również prawidłowe powierzenie mienia w warunkach umożliwiających jego strzeżenie. Prawidłowe powierzenie musi zapewniać udział pracownika przy ustalaniu ilości i jakości przekazanego mu mienia. Jeżeli pracodawca nie wykaże prawidłowego powierzenia mienia, nie może skutecznie dochodzić odszkodowania.

Odnosząc się do powyższych rozważań teoretycznych wskazać trzeba, że w niniejszej sprawie doszło do prawidłowego powierzenia mienia pozwanej. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie – w tym zeznań pozwanej – wynika, że pozwana obejmując stanowisko zastępcy kierownika sklepu brała udział w inwentaryzacji, która miała na celu powierzenie mienia pracownikom.

W ocenie Sądu Rejonowego pozwana wykazała jednak, że szkoda powstała z przyczyn od niej niezależnych, a mianowicie wskutek niezapewnienia przez pracodawcę warunków umożliwiających zabezpieczenie powierzonego mienia. Za bezdyskusyjną uznaje się tezę, że przepis art. 124 § 3 k.p. wymaga pełnej ekskulpacji pracownika, co oznacza, że uwolnienie się od odpowiedzialności wymaga udowodnienia okoliczności, wskutek których szkoda powstała, albo co najmniej przeprowadzenia dowodu prima facie, a więc wskazania okoliczności, które z dużym prawdopodobieństwem pozwalają stwierdzić, że szkoda jest następstwem przyczyn (zdarzeń) niezależnych od pracownika.

Z materiału dowodowego wynika, że sklep (...) nie funkcjonował w sposób prawidłowy. Między innymi brak było podstawowych zabezpieczeń przed kradzieżami. Także sprawność urządzeń budziła wiele wątpliwości, co powodowało wyjątkowo szybkie psucie towarów. Także sam sposób zagospodarowania przestrzeni sklepu powodował, że wykrycie przez pracowników kradzieży towaru oraz zatrzymanie sprawcy było właściwie niemożliwe. Towary były łatwo dostępne przy drzwiach wejściowych, od klienta nie wymagało się przejścia przez bramki zabezpieczające, jak zeznali świadkowie od tyłu do sklepu mógł wejść każdy. Dodatkowo w tym okresie w sklepie był remont, co też wpływało na jakość zabezpieczeń. W związku z powyższym do kradzieży dochodziło w sklepie niemal codziennie. Podkreślenia wymaga, że pozwana wielokrotnie zgłaszała kierownictwu powoda o nieprawidłowościach, co nie przyniosło efektu. W konsekwencji za niedobór w tym zakresie winien odpowiadać pracodawca, jako podmiot, który swoim działaniem uniemożliwił pracownikom – w tym pozwanej – na prawidłową pieczę nad powierzonym im mieniem.

W tym stanie rzeczy Sąd orzekł jak w sentencji.

Sąd na podstawie art. 98 kpc w zw. z §6 w zw. z § 11 ust. 1 pkt Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego poniesionego przez pozwanego.

Z: (...).